

[Steen Folke.]

samme provenu i stedet for blev brugt til en mere selektiv udpumpning og derigennem en mere selektiv forbrugsudvidelse, idet der skulle udbetales, forestillede vi os, 6 månedlige ydelser fra oktober til marts, for det første til alle pensionister, for det andet til alle lønmodtagere med en bruttoindkomst under 75.000 kr. for forsørgere og under 50.000 for ikke-forsørgere, for det tredje til alle registrerede arbejdsløse opgjort måned for måned, og for det fjerde til alle, der modtager ungdomsydelse eller statens uddannelsesstøtte. Vi har ikke på forhånd kunnet beregne størrelsen af denne månedlige ydelse, men det er sådan set mindre afgørende. Det afgørende i forslaget er princippet. Vi mener, at det er ubestrideligt, at et forslag af denne art for det første kommer dem, der virkelig har den største økonomiske trang, til gode, altså at den forbrugsstimulerende effekt kommer dér, hvor der er det største behov for den. Det er en social motivering, om man vil. Men erudover — for dem, der kun tænker i økonomi — er det helt oplagt, at også hvis man ser på forbrugsandelen, på den forbrugsstimulerende virkning af denne udpumpning, så vil den være betydelig større end virkningen af regeringens momsnedsettelse og frigivelse af bunden opsparing, fordi der netop er tale om udpumpning til grupper, som bruger stort set 100 pct. af deres indtægt til forbrug. Derfor vil den forbrugsstimulerende effekt være betydelig større end ved de af regeringen foreslåede og af kriseforligspartierne nu vedtagne forslag, og det vil igen betyde, at den beskæftigelsesmæssige effekt naturligvis vil blive tilsvarende større. Jeg vil egentlig gerne høre en kommentar fra en ansvarlig minister til dette forslag, høre, hvorfor socialdemokratiet ikke synes, at det er noget godt forslag.

Der har været en række trakasserier omkring udvalgsbehandlingen af vore forslag, bl. a. dette forslag. Man har brugt forskellige bureaukratiske metoder til at forsøge at forhindre, at vi fik vores forslag til realitetsafgørelse her i folketingssalen. Vi stillede nogle spørgsmål og fik tilsagn om, at de skulle nok blive besvaret. Derefter fik vi en ny information om, at det kunne de vist alligevel ikke nå, og frem og tilbage osv. trak man den så langt i ørerne, at til sidst nåede

vi til det sidste udvalgsmøde i formiddags eller i morges, og så sagde man: ja, desværre har vi jo ikke fået svar på disse spørgsmål — som ganske vist ikke var særlig afgørende for en stillingtagen til forslaget — og under hensyntagen til, at vi ikke har fået de svar, så kan vi vist ikke forsvare at afgive betænkning og dermed få forslaget til behandling i salen. Jeg mener, det er et udmærket udtryk for, hvordan man kører det her, forsøger at køre det bureaukratisk og absolut ikke demokratisk.

Vi agter i den anledning at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget

dels tager afstand fra forligspartiernes udemokratiske beslutning om at forhindre, at et alternativt forslag vedrørende udvidelse af købekraften kommer til afstemning,

dels erkender, at gennemførelse af VS' forslag om midlertidig kontantydelse til pensionister og andre lavindkomstgrupper inden for samme beløb som momsnedsettelsen og frigivelsen af den bundne opsparing i højere grad vil gavne de økonomisk dårligst stillede og have en større forbrugs- og beskæftigelsesstimulerende effekt,

fortsætter tinget behandlingen af dagsordenen.“

Jeg vil lige sige én ting til om vores eget forslag. Vi har altså ikke selv kunnet beregne, præcis hvor stor denne ensartede månedlige ydelse ville blive. Det er noget af det, som embedsmændene har foregivet at de ikke kunne nå at få et svar frem på. Det er en beregning, som med garanti kan klares på en time, hvis man har de relevante tal, der naturligvis ligger i ministerierne, men det har man altså ikke magtet at give et svar på. Vi har selv foretaget et løst overslag over, hvor stort et beløb der ville blive tale om, men vi ville foretrække at få et officielt skøn og en officiel beregning over dette beløbs størrelse. Det har vi altså ikke kunnet få inden denne behandling. Det er så sent som i dag blevet lovet mig igen i udvalgsmødet, at det skulle i hvert fald nok være fremme inden denne anden behandling, men det er naturligvis ikke kommet. Derfor har vi selv skønnet, og det er, vil jeg understrege, et meget løst skøn, men det går